

عنوان مقاله:

مدل های ارزیابی و بازخورد: شکل دادن به یک محیط یادگیری سازنده

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

قادر ابوذر - کارشناسی ارشد تاریخ آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور خوی

مرجان معصومی فرد - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور خوی

خلاصه مقاله:

صاحب نظران معتقدند بازخوردهایی که به موقع و متناسب با عملکرد یادگیرنده ارائه می شود و در آن اصول آموزشی رعایت شده است می تواند به بهبود انگیزه یادگیرنده منجر شود و با روشن ساختن نقاط ضعف و قوت عملکرد، نقش فعال تری به یادگیرندگان در تغییر و اصلاح عملکردشان بدهد. نظریه سازنده گرایی نیز در همین راستا بر نقش فعال یادگیرنده در تولید و خلق دانش تاکید می کند و یادگیرندگان را به کسب دانش و مهارت هایی که با مسائل جهان واقعی مرتبط هستند، تشویق می کند. از منظر سازنده گرایی، بازخورد یکی از مولفه های اصلی و حیاتی فرایند یاددهی یادگیری است. در این دیدگاه بیش از آن که استاد از بازخورد به صورت ارزیابانه یا برای نمره دادن استفاده کند؛ بازخورد را برای تسهیل فرایندهای یادگیری به کار می گیرد.

کلمات کلیدی:

محیط یادگیری، سازنده گرایی، ارزیابی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937790>

